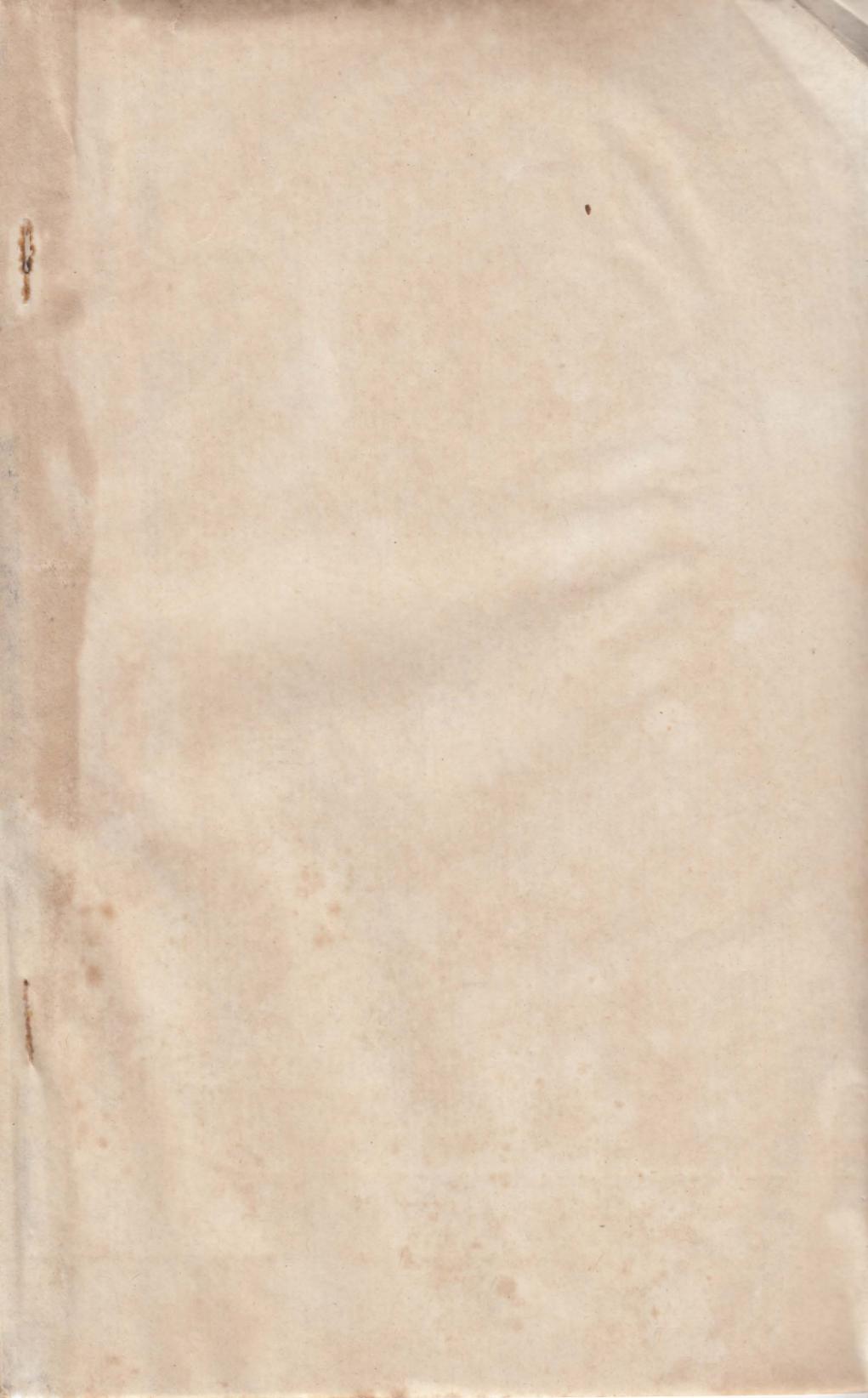

வெறியாட்டு

முருகையன்

வெறியாட்டு

(பாட்டுக் கூத்து)

முருகையன்

தேசிய கலை இலக்கிய பேரவை வெளியீடு

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை வெளியீடு - 2

முதற்பதிப்பு டிலை 1986

வெரியாட்டு
(தமிழ்நாடு)

ஊடு போய் எதையும் உள்புகுந்தேறி
ஒடி ஒடி அலசும் நுனி கொண்ட
மோடி யான வடி வேலது வாங்கி
முசி வீசுபவர் பாவலர் ஆவார்.

VERIYAADDU

A play by R. Murugaiyan

Published by

National Art and Literary Association

விலை ரூபா 10/-

உரிமை ஆசிரியருடையது

O யாழ்ப்பாண அச்சகம், 407, ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

பதிப்புரை

இன்று எம்மைச் சுற்றி நடைபெறும் சம்பவங்கள் மிகக் கொடுரோமானவை. மனித நேயத்தை அழிக்கும் ஒடுக்கு முறையின் கோரவடிவம் மக்களின் உயிர், உடைமைகளை மட்டுமல்ல, அவர்களது கல்விஅறிவை, பண்பாட்டை, நல்லுணர்வுகளை அழிப்பதையும் நோக்காக்க கொண்டுள்ளது. சாதாரண நாட்களாக இல்லாமல் இன்று ஒவ்வொரு நாளும் ஏதோ ஒரு நிகழ்வின் களமாக மாறுகிறது. இந்த நிகழ்வுகளை, கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது பார்வைகளுக்கு ஏற்ப, தமது கலை இலக்கிய வடிவங்களில் பிரதிபலிக்கிறார்கள். இத்தகைய படைப்புக்கள் மேலோட்டமாக உணர்வு நிலையில் இருந்து மட்டும் எழாமல், இக் கொடுமைகளின் ஆழ அகலங்களையும் தொட்டுக்காட்ட வேண்டியது இன்றைய காலகட்டத்தின் அவசியத் தேவையாகும். கலை இலக்கியப் படைப்புகளின் சமகால சமூகப் பயன்பாடு வலியுறுத்தப்படுதல் வேண்டும். அத்துடன், காலங்கடந்தும் நினைவு கொள்ளப்படவேண்டிய இக்கலை வடிவங்களை நூலுருவில் ஏற்றிப் பாதுகாப்பது இலக்கிய ஆர்வலர்களின் கடமையாகும்.

நடந்துமுடிந்த, மக்களின் மனதை உறுத்திய சம்பவங்கள் பலவற்றுள் யாழ்-பொதுநாலகம் எரிக்கப்பட்ட அநாகரிகச் செயலும் ஒன்றாகும். கலை இலக்கிய அறிவுச் செல்வங்களின் பாதுகாப்பிடமாக, பயன்பாட்டுக் களமாக அமைந்திருந்த நாலக எரிப்பு முதல் இன்றுவரை தொடரும் மனித வதை களையும் மனத்திற் கொண்டு கவிஞர் முருகையன் அவர்கள் ‘வெறியாட்டு’ என்ற இப் பாட்டுக் கூத்தை எழுதி யுள்ளார். முருகையன் அவர்கள் ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியக் களத்தில் முன்னிற்கும் ஒரு முத்த கவிஞர். அவர் பல நாடகங்களை எழுதியுள்ளார். அவரது இந்நாலை வெளியிடுவதில் நாம் நிறைவடைகிறோம்.

கூத்துக்கள், நாடகங்கள் என்பவை கலை வடிவங்களில் மிகப்பழமையானவை. புராதன மனிதனின் சமூக வாழ்வியல் பிரச்சினைகள், நம்பிக்கைகள், போராட்ட உணர்வுகளின் அழகியல் வெளிப்பாடாக வளர்ச்சியற்ற இக்கலை வடிவங்கள் நவீன கலைவெளிப்பாட்டுச் சாதனங்கள் பெருமீட்யுள்ள இன்றைய கால கட்டத்திலும் மக்களுக்குப் பயனீட்டும் பண்பு குன்றுது வளர்வது அவற்றின் சிறப்பாகும். அதிலும் நவீன கலையியற் சாதனங்கள் அனைத்தும் பண்பஸம் படைத்த ஆளும் வர்க்கத்தின் செல்வாக்கிற்கும், அவர்கள் சார்ந்த அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்கும் உட்பட்டிருக்கும் இக்கால கட்டத்தில் இத்தகைய நாடகங்களும் கூத்துக்களுமே, மக்கள் கலையாக எளிதில் மாறும் தன்மையுடையவை.

நாடகக் கலை, நாடக இலக்கியமாக வளர்ச்சியற்றுது பின் தங்கி நிற்கும் நிலையால் “‘கூத்தாட்டு அவைக் குழாத்தே கூடிப் பிரியும் மாந்தர்’” போன்று ஆடுவதற்காக எழுதப் படும் கூத்துக்களும் நாடகங்களும் அரங்கேற்றங்களுடன் மறைந்து விடும் நிலை கடந்த காலங்களிலிருந்தே இருந்து வருகிறது. கவிதை, சிறுகதை, நாவல்கள் போன்ற ஏனைய இலக்கிய வடிவங்கள் போல அவை நூல்வடிவம் பெருமல் காலத்தால் அழிந்துவிடுகின்றன.

இன்று இந்த இழப்புக்கள் பலரால் உணரப்படுகின்றன. ‘நாடகங்கள் நூலுருப் பெறவேண்டும்’ என்ற குரல் களும் சிலரிடமிருந்து எழுகின்றன. நாடக இலக்கியம் என்பது மக்கள்மத்தியில் பிரபஸ்யப்படுத்தப் படாத ஒரு துறை என்பதால் நாடகங்களை நூலுருவில் வெளியிட முனையும் ஒரு சில வெளியிட்டு நிறுவனங்களும் இலட்சிய வெளியீடுகளாகவே அவைகளை வெளியிடத் துணிகின்றன. அந்த வரிசையில் அம்பலத்தாடிகளின் ‘கந்தன் கருணை’, மஹாகவியின் ‘கோடை’, யாழ்-பல்கலைக்கழக வெளியீடான் ‘ஆறு நாடகங்கள்’ நடிகர் ஒன்றியத்தின் ‘நாடகம் நான்கு’ போன்ற இன்னும்சில நூல்களே வெளிவந்துள்ளன. நாடக இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும், பிரதித் தேவைகளை ஈடுசெய்யவும் இந்த எண்ணிக்கையும் வேகமும் சிறிதளவும் போதியவை அல்ல.

“எமது நாட்டில் தமிழர் வாழும் பகுதிகளில் இன்றும், இத்தனை இடர்ப்பாடுகளின் மத்தியிலும் நாடகங்கள்

மேடையேறிக் கொண்டே இருக்கின்றன. கிராமத்துக்கு நாலு நாடகமன்றங்களாவது இருக்கின்றன. அவை ஆண்டொன்றுக்கு ஒரு நாடகமாவது தயாரிக்கின்றன. இவை அனைத்தும் மக்களால் பார்க்கப்படுகின்றனவே தவிர, அவை பற்றிய பதிவுகள் நிரந்தரமாக்கப்படுவதில்லை. நிரந்தரமாக்குவதாயின் அவை அனைத்தும் அச்சேற்றப்படுவதோடு, அவை பற்றிய ஆய்வுகள் மேற் கொள்ளப்பட வேண்டும்' என்ற நாடக ஆசிரியரும் நாடக அரங்கக் கல்லூரி அதிபருமாகிய குழந்தை ம. சண்முகவிங்கம் அவர்களின் கருத்துக்கள் மனங்கொள்ளத்தக்கவை.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையினர் தொடர்ந்தும் இது போன்ற வெளியீடுகளை வெளியிடுவதற்கு நாடக ஆர்வலர்களினதும், வாசகர்களினதும் ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் வேண்டிநிற்கிறோம்.

தேசியகலை இலக்கியப் பேரவை சார்பில்

க. தணிகாசலம்

சோ. தேவராஜா

15/1, மின்சார நிலையீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
10 - 7 - 86.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை வெளியீடுகள் :

- (1) பாரதி பன்முகப் பார்வை
(பாரதி நூற்றுண்டு ஆய்வுக் கட்டுரைகள்)
- (2) வெறியாட்டு
(பாட்டுக் கூத்து) — முருகையன்
- (3) அது அவர்கள்
(கவிதைகள்) — முருகையன்
- (4) செப்பணிட்ட படிமங்கள்
(கவிதைகள்) (அச்சில்) சி. சிவசேகரம்

முன்னுரை

இந்தப் பாட்டுக்கூத்து இற்றைக்கு ஜிந்து ஆண்டு களுக்குமுன் எழுதப்பட்டது. அக்காலத்திலே பலரையும் திடுக்கிட வைத்த கோரமான, சோகமான நிகழ்ச்சிகள் வெறியாட்டை எழுதுவதற்கு என்னைத் தூண்டின. பல்கலைக் கழகத்து நண்பர்கள் சிலர் இதனை நடிக்க எண்ணினர். ஆயினும், அந்த எண்ணம் அக்காலத்திலே கைகூடவில்லை.

பின்னர், நாடக அரங்கக் கல்லூரியுடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய அன்பர்கள் சிலிரின் கண்ணிலே இக்கூத்துப் பிரதி பட நேர்ந்தது. குறிப்பாக, திரு. ம. சண்முகவிங்கம் (குழந்தை) அவர்கள் இதனைப் பார்வையிட்டார். அவர்களது ஆலோசனையின்பேரில், பிரதியிலே சில மாற்றங்களைச் செய்தேன். அம்மாற்றங்களின் விளைவாக, இந்த நாடக மானது குறித்த சில சந்தர்ப்பத்துச் சம்பவங்களுடன் கட்டுப் பட்டு நின்ற தன்மை குறையலாயிற்று. கால இட மட்டுப் பாடுகளை ஓரளவுக்கு (ஓரளவுக்குத்தான் — முற்றுமல்ல) தாண்டி நிற்கும் பண்பு — பொதுமைத் தன்மை — அதிகமாயிற்று. அந்த ஆலோசனைகளுக்காக, மேற்படி கலைஞர்களுக்கு எனது நன்றி உரியது.

இவ்வாறு திருத்தம் பெற்ற இந்த நாடகத்தைப் பழக்கி மேடையேற்றுவதற்குத் திரு. வி. எம். குராஜாவும் பட்டப் படிப்புகள் கல்லூரிப் பணிப்பாளர் திரு. இ. சத்தீஸ்வரன் அவர்களும் அண்மையில் முன்வந்தனர். அதனால், வெறியாட்டு இப்பொழுது சில இடங்களில் மேடையேற்றப்பட்டு வருகிறது. மேடையேற்றத்தின் பொருட்டு இவ்விருவரும் ஊக்கத்துடன் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் பாராட்டத் தக்கன. இத்தொடர்பில் நாடக அரங்கக் கல்லூரியுடனும் யாழ்.பட்டப் படிப்புகள் நிறுவனத்துடனும் சம்பந்தப்பட்ட கலைஞர்களின் ஒத்துழைப்பு விதந்து கூறத்தக்கது.

‘வேலியே பயினர மேய்வது போல’ என்பது காலங் காலமாகத் தமிழ் மக்களிடையே வழங்கி வரும் ஓர் உவமைத் தொடர். இதில் வரும் உவமையை விரிவாக்கி அழுத்தந் தந்து காட்சிப்படுத்துவதே இந்த நாடகம். இதன் உள்ளடக்கம் நமது மக்கள் வாழ்விலே அழியாத வடுக்களையும் தாக்கங்களையும் சேதங்களையும் உண்டுபண்ணி வரும் நிகழ்ச் சிகள் பலவற்றின் கூட்டுமொத்தமாகும். இந்தக் கூட்டுமொத்தப் பாதிப்புகளைப் பூவரச்களின் அழிவாகக் காட்டியுள்ளேன். நான் மேடையிலே காட்டியுள்ள பூங்காவின் உண்மையான வேலிகளில் ஆவரசங்கதிகாலும் பூவரசங்கதிகாலும் உள்ளன. ஆனால், பிரமுகருக்கு ஆதரவாக அவருடன் கூடி வந்த வேலியர்கள், ஆவரச மரங்களிலே ஏறி விழுந்து காயப்படுகிறார்கள். ஆவரச்களின்மீது அவர்களுக்கு கோபம் உண்டாகிறது. ஆனால் ஆவரச்களை அவர்கள் அழிக்க முற்படவில்லை. பூவரச்களுக்குச் சவுக்கடி விழுகிறது. பூவரச்கள் எண்ணெய் ஊற்றி ஏரிக்கப்படுகின்றன. பூங்கா முழுதுமே நாசமாகிறது.

இங்கு, பூங்காவின் வேலிகள் என்று பிரமுகரால் நியமிக்கப்படும் கண்டன், மிண்டன், வண்டன், தொண்டன் முதலானேர் உண்மையான வேலிகள் அல்லர் என்பது வெளிப்படை. பயிர்களை நாசமாக்குவோர் எவ்வாறு வேலி ஆசமுடியும்? பொதுமதி படைத்த எவரும் இதனை உய்த்து ணர்ந்து கொள்வர். கலைச்சவைதேரும் உணர்திறன் வாய்ந்தோர்க்கு இவற்றையெல்லாம் சொல்லிக்காட்டுதல் கூடாது. உண்மையிலே அப்படியான விருத்தியுரையும் அகலவுரையும் நவீன கலைகளுக்கு அவசியமானவை அல்ல. ஆனால் எம் மிடையே சில அதிவிவேக மேதாவிகள் உள்ளார்கள். அவர்கள் முட்டையிலே மயிர் பிடுங்கும் சூரர்கள். அவ்வளவில் நிற்கமாட்டார்கள். அந்த மயிர்களிடையே பேனும் பார்ப்பார்கள். அவ்வித மேதாவிகள் கலைச்சவைஞர்களைக் குழப்பிவிடக் கூடாதே என்ற நோக்குடனேதான் ; இச்சிறு விளக்கத்தைத் தர நேர்ந்தது. அதிகப்படியான விளக்கங்கள் கலைச்சவைப்புக்கு ஊறு விளைக்கவும் கூடும். ஆகையால். இந்த உவமைத் தொடர்பற்றியோ, இது நமது பாட்டுக்

கூத்திற் கையாளப்பட்டிருக்கும் முறைமைபற்றியோ மேலும் விரித்து உரைப்பதைத் தவிர்த்து. இவ்வளவில் நிறுத்திக் கொள்கிறேன். உதாரணமாக, கூத்தின் பிற்பகுதியில் வரும் சிலை யாருடையது என்பதையிட்டு எதையும் இங்கு நான் கூறவில்லை.

உண்மையைச் சொல்லப்போனால், பல தளங்களிலும் சென்று பொருள்பயக்கும் இயல்பு கவிதைப் படிமங்களுக்கு உண்டு ‘வெறியாட்டிலே’ நாம் சில கவிதைப் படிமங்களை மேடை மீது காட்டுகிறோம். படிமங்கள் என்றால் என்ன? உவமையும் உவமையின் வழி வந்த உருவகங்களும் குறியீடுகளுமே படிமங்கள் ஆகும். இவை பெரும்பாலும் ஐம்புல நுகர்ச்சிக்கு இடமாவன. புல நுகர்ச்சிப் படிமங்களைக் கருவியாக்கித் தன் எண்ணங்களையும் உணர்வுகளையும் பிற ருக்குத் தொற்ற வைப்பதற்குக் கூர்மையான சிறப்பு வகைப்பட்டதோர் உணர்திறன் வேண்டப்படுகிறது. இந்த உணர்திறன் புலநுகர்ச்சிப் பண்பின் பக்குவப் பாட்டினால் உண்டாவது. ஆகையால் இதனை நாம் புலன்மை (செண்சி(B)பிலிர்றி) என்னும் பதத்தினாலே குறிக்கலாம். புலன்மை உடையவன் புலவன். புலவன் இயற்றுவன் பாட்டுகள். ஆகையினாலே தான் இந்த அரங்க நிகழ்வினைப் ‘பாட்டுக்கூத்து’ என்று கூறுகிறோம்.

இவ்விடத்திலே ‘மாட்டின்-எஸ்லின்’ என்னும் நாடகத் துறை அறிஞரின் கருத்தொன்று நினைவுகூத்துக்காலு. ஒரு குறிப்பிட்டவரை நாடகங்கள்பற்றி அவர் சொன்னார்;—

...அவை (அந்த நாடகங்கள்) ஒரு பாட்டுப் படிமத்தை அல்லது பாட்டுப் படிமங்களின் சிக்கலான கோல மொன்று வழங்குவதனைப் புதமா அடிப்படை நோக்கமாக உடையன. அவற்றிலே பாட்டு வடிவமே வேறு எவற்றையும் விட மேலாட்சி பெறுகிறது... பாட்டு என்பது தனது நடுநாயகமான எண்ணத்தினை அல்லது குற்றிலையை அல்லது இருப்பியல்பை உணர்த்தும் நோக்கினை உடைபது... ஆனால் இந்த நாடகங்கள் இயக்கமே அற்ற அசைவற்ற படிமங்களின் படையல் என் எண்ணுடைல் கூடாது. இவற்றிலும் இபக்கம் உண்டு. இந்த இபக்கம், மேற்படி பாட்டு (கவிதை) ப் படிமங்களைத் திரைநீக்கஞ் செய்து செல்லும் ஓர் இயக்கமாகும்.

அறிஞர் எஸ்வின் குறிக்கும் நாடக வகையை எல்லா விதத் திலும் ஒத்தாக 'வெறியாட்டு' இயற்றப்படவில்லை. நமது சூழ்நிலைக்கும் தேவைகளுக்கும் ஏற்ற ஒரு கலை வடிவத்தினைத் தேடும் பணியின் ஒரு கட்டமே இந்தப் பாட்டுக் கூத்து. கவிதைப் படிமங்களை ஒலி-உருக் காட்சிகளாகப் படைக்கும் நாடகமர்க்கொல், இதனைக் கவிதை நாடகம் எனவும் பாட்டுக் கூத்து எனவும் குறிப்பது மிகவும் பொருத்த மாண்து.

3

இனி, பாட்டு விரலீய கூத்து என்ற முறையிலும் பாட்டுக் கூத்து என்று இதனைச் சொல்வது ஏற்பட்டையது. பாடப்படுவது பாட்டு என நாம் இப்பதத்தின் முதற் பொருளை மனங் கொள்வோமானால், இசைப் பாடல் விரலீ வருவது கொண்டும் இதனை நாம் இனம்பிரிக்கலாம். அத்துடன், நடிக்கப்படுவது நாடகம், ஆடப்படுவது கூத்து என்று பேதம் காணவிழுவோமானால், ஆட்டங்கள் இடைபிடையே வருவது கொண்டும் இதனைக் கூத்து என்று கூறுதல் தக்கது எனலாம்.

ஆயினும், இதுபாட்டுக் கூத்தே அன்றி நாட்டுக் கூத்து ஆகாது. நாட்டுக் கூத்து அல்லது நாட்டார் கூத்தின் பண்டுகள் பல இதில் இல்லை. கலைஞர் அ. தாசீசியஸ் அவர்கள் இந்நாட்டில் வாழ்ந்து கலைப்பணி ஆற்றிய காலத்தில், புதிய நாட்டுக் கூத்துகளை அர்வகேற்ற வேண்டும் என்னும் என்னம் அவருக்கு இருந்தது. என்னைக் காணுஞ் சமயங்களில் எல்லாம் அப்படிப்பட்ட கூத்துகளை இயற்றித் தரும்படி அவர் கேட்பதுண்டு. ஆனால், அவ்வாறு இயற்றும் துணிவு எனக்கு ஏற்பட்டதேயில்லை. நாட்டார் பண்பாட்டில் முழுமக்காகத் தோய்ந்து அதனுடன் ஒன்றுதவர்கள் நாட்டார் பாடற் பாணியிலே பாடல்களை இயற்றினாலோ நாட்டார் கூத்துக்களை இயற்றினாலோ அவற்றிலே உண்மையின் நாடம் இருக்காது. செயற்கையின் போவித்தனமும் வான் கோழித்தனமுமே இருக்கும். இதுபற்றியே, நாட்டுக் கூத்தை இயற்றுத் தாட்டுக் கூத்தை ஆக்கினேன்.

அத்துடன், பழமையான மோடிகளைப் பேணுவதோ பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாப்பதோ என் குறிக்கோள் அன்று. அடிக்கருத்தை வலியறுத்தி அழகுபட வழங்குவதே இங்கு முதன்மையான நோக்கம் ஆயிற்று. அதற்குப் பழமையான பாட்டு மெட்டுகளும் ஆட்டமோடிகளுஞ் சிலவேளை பயன் பட்டிருக்கலாம். அவ்வாறு நடைபெற்றிருந்தால், இசையாளர் கண்ணனும் நெறியாளர் குகராஜாவுமே அதற்குப் பெரிதும் பொறுப்பானவர்கள். இதன் வழி, பழமையான மோடிகளை உயிர்ப்பிக்கும் பயனும் கிடைத்திருக்குமாயின், அதுவும் விரும்பத் தகுந்த ஒரு பக்கவிளைவு என்று கருதப் படலாம்.

இ. முருகையன்

வெறியாட்டு

பாட்டுக் கூத்து

நாடக மாந்தர்

பிரமுகர்
வேலியர்
(கண்டன்,
மிண்டன்,
வண்டன்,
தொண்டன்,
சண்டன்)
சாரங்கன்
முதலி
வழித் துளை
எடுத்துரெஞ்
(சீவநாதன்,
இளையதம்பி)
பாடகிகள்
மாணவிகள்.

வெறியாட்டு

மேடையின் நடுவில் ஒருபீடம் உள்ளது. இது பல நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படவுள்ளது. சிலை வைக்கும் பீடம்போன்ற வடிவில் இது அமையலாம். திரை நீங்கும் போது, பீடத் தில் ஒரு பெரிய ஓலிபெருக்கிக் குழல் உள்ளது. ஐந்து பேர் வட்டமாக அமர்ந்து குழலிலிருந்து வரும் சத்தத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கின்றனர். அவர்கள் சிவநாதன், சாரங்கன், வழித்துணை, முதலி, இளையதம்பி, என்னும் பெயர்களை உடையவர்கள்.

ஒலிபரப்பு

தண்டனை தடதனை தடதனை தடதனை
என்னென்ன தெரியாது புதினங்கள் தெரியாது
என்னென்ன புதினங்கள் வருமென்டு தெரியாது
தெரியாது... தெரியாது...
என்னென்ன தெரியாது புதினங்கள் தெரியாது
தகதகிட தகதகிட தகதகிட தியிதா
நிக்... நிக்... நிக்... நிக்... நிக்...

[இந்த இசை வாத்தியத்திலன்றி வாய்ப்பாட்டாகவே ஒலித்தல் வேண்டும். செய்தி வாகிக்கும் பாணியில் அறிவிப்பாளர் குரல் தொடர்கிறது.]

அறிவிப்பாளர்

எங்கள் வானெனி, இனிய ஒலிபரப்பு. இந்த நாட்டிய முனினா மக்கள் அணைவரும் அரசியல் முதிர்ச்சி அடைந்து விட்டனர் எனவும் ஜனநாயகம் செழித்து வாழ்வதற்கு

இதுவே சிறந்த வாய்ப்பான இடம் எனவும் நேற்று முன் தினம் மேற்கு வீற்குத்தியா அதிபர் காகியாற்று தூண் விற்று அவர்கள் தலைநகரில் நடைபெற்ற மாநாடொன்றிலே தெரிவித்தார். அவர் மேலும் பேசும்போது உலகத்திலேயே தலைசிறந்த பண்பும் விருந்தோம்பும் மனப்பான்மையும் நாகரிகமும், நடத்தை நலமும், உள்ளவர்களாக இந்த நாட்டினர் உள்ளனர். ஆகையால் இந்த நாட்டினருடன் சமூகமான, நேசூர்வமான உறுவுகொள்ள மேற்கு வீர்க்குத்தியமக்கள் பெரிதும் விரும்புகிறார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார். அதிபர் காகியாற்று தூண்விற்று நாளைக் காலை நாட்டுக் குத் திரும்பவுள்ளார்.

[செய்தி ஒவிபரப்பின் பின் பகுதியில் இரைச்சலும், சிறலுமாகச் சத்தங்கள் கேட்டுக் குழப்பம் உண்டாகிறது. மேடையில் இருந்தவர்களில் ஒருவர் போய் நேடியோவின் சவிச்சை ஓஃப் பண்ணுகிறார். சத்தங்கள் ஒய்கின்றன. பள்ளி மாணவர்கள் சிலர் வெள்ளைச் சிருடையுடனும், 'ற்றை' யடனும் ஆடிப்பாடியவாறு வருகிறார்கள்.]

பாட்டு

ஜனநாயகம் — நிலவும் — ஒரு தாயகம்

இது

பழநாளிலும் — புகழ் — மிகு தாயகம்

ஜனநாயகம்...

எவராயினும் — உரிமை — உடையார்களே

இதிலே ஒரு — தடை — கிடையாதலே

ஜனநாயகம்...

தனதான்னு — தன — தனதான்னு

நன

நனநான்னு — நன்ன — நனநான்னு

எவராயினும் — உரிமை — உடையார்களே

இதிலே ஒரு — தடை — கிடையாதலே

இனபேத மேது? இது நீள நாடு

குலபேத மேது? குறையேது பாடு? பாடு.

நிதி நீதி காசு பலகோடி தேடி

இதமாக வாழ்வோம் இது நீள நாடு

ஜனநாயகம்...

[பாட்டு முடிந்ததும் தலை வழக்கை விழுந்த பிரமுகர் ஒருவர் — பட்டு நா(ய)ஷனலும் வெள்ளோச்சாரமும் அனிந் தவர் ஊர்வலமாக அழைத்துவரப் படுகிறார். இருவர் வெற் றிலைக் காளாஞ்சி ஏந்தி வர வேறொருவர் ஒரு தீவெட்டி யைக் கொழுத்திப் பந்தம் பிடித்துக்கொண்டு வருகிறார். தமக்குச் செய்யப்படும் உபசாரங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் பாவணையிலே பிரமுகர் கை கூப்பிக் கும்பிடுகிறார். பீடத் திலிருந்த ஒலிபெருக்கிக் குழலை, ஊர்வலமாக வந்தவர்களில் ஒருவர் அகற்றுகிறார். பிரமுகர் பீடத்தில் ஏறி, அட்டணைக் காலிட்டு (பத்மாசனம் போட்டு) அமர்கிறார். அவர் கண்களை முடித் திப்பானத்தில் ஆழுகிறார். மேடையில் முன்பு இருந்தவர்களை ஒருபுறம் தள்ளிவிட்டு, காற் சட்டை, மேற்சட்டை, தொப்பி, சப்பாத்தணிந்த ஆட்கள் சிலர் சதுரமாக அணிவகுத்து, பிரமுகர் அமர்ந்துள்ள பீடத்தைச் சூழ்ந்துள்ளனர். கண்டன், மின்டன், தண்டன், சண்டன், வண்டன், திண்டன், தொண்டன் என்பன இவர்களின் பெயர்கள். கண்டன் என்பான் டூக் கொண்டு பிரமுகருக்கு அர்ச்சனை செய்கிறன்.]

கண்டன்

[முக்கொலியில்]

பிரமுகராகிய பெரிய தலைவரே
இரு கரம் கூப்பிக் குனிகிறோம்.

அருஞக்.

பிரச்சினை அனைத்தையும் பெருக்கிட வல்லீர்
அருச்சனை செய்கிறோம்.

அதனையும் ஏற்பீர்,

ஐயா போற்றி

அருளே போற்றி

செய்யா போற்றி

திறமே போற்றி

வெய்யா போற்றி

வீரா போற்றி

கையூட்டேற்கும் கனவான் போற்றி

திட்டம் பலவும் தீட்டுவாய் போற்றி

கொட்டம் அடக்கும் கொற்றவா போற்றி

சட்டமும் வளைக்கும் தலைவா போற்றி
இரு கரம் கூப்பிக் குனிகிரேம்
அருஞுக.

பிரமுகராகிய தலைவரே, அருஞுக
போற்றி போற்றி புத்தியின் வேந்தா!
போற்றி போற்றி சய சய போற்றி!

[கண்டன் பூசைமணியை அடிக்க, தொண்டன் சங்கத்திருன். கண்டன் ஒரு புறம் ஒதுங்க மிண்டன் பிரமுகரின் முன்வந்து பேசுகிறுன்.]

மிண்டன்

பிரமுகர் அவர்களே,
பெரிய பணிவிடன்
உங்களை நாங்கள் கும்பிடுகின்றேம்
நூறு நூறு கிலோ மீற்றர் தூரம்
கடந்து நாம் வந்தோம்
காடுகள் கடந்தோம்
ஆறும் மலையும் சீறும் புயலும்
கடந்து வந்து கரையில் ஒதுங்கினேம்.
இந்தப் பூங்கா இனிதாய் உள்ளது.
மஞ்சற் பூக்கள் சிவப்புப் பூக்கள்
நீலப்பூக்கள் நிறைய இங்குண்டு
பூத்துக் குலுங்கும் புதிய மலர்களில்
ஈக்கள்கூட அதிகம் இல்லையே.

பிரமுகர்

[கண்களைத் திறக்காமல், வாயை மாத்திரம் திறந்து]
வரண்ட கடுநிலம்!

மிண்டன்

மக்கள் மிகவும் கடுமையாக உழைப்பவர்களோ?
என்னவோ, அறியோம்
இந்தப் பூங்கா
செழிப்பும் சிறப்பும் மிகுந்ததாய் உள்ளது.
மதமதப்பான மரங்களும் செடிகளும்.

திதகதப்பான் கால நிலையும்

இதமாய் உள்ளது

இனிமையாய் உள்ளது.

தண்டன்

வெவிக்கரையிலே தண்ணீர் படாமல்

கிடக்கும் குரோட்டனில்,

சாம்பல் பிடித்துப்

ழுச்சி அரித்த ஓட்டைகள் காணலாம்

வெயிலிலே கருகிய அறுகம் புல்லுகள்

சருகுபோல் உலர்ந்து தலைசாய்ந்திருக்கலாம்.

மொட்டைச் செடிகள் பழுத்த இலையுடன்

எட்டோ பத்தோ இருக்கலாம்.

ஆயினும்

ஒட்டு மொத்தமாய்ச் சொல்லுவதானால்,

இந்தப் பூங்கா இனிதாய் உள்ளது.

மிண்டன்

இனிமையான் பூங்கா நடுவிலே

தியான மூர்த்தியாய் அமர்ந்துள்ளீர்கள்.

பணிகள் எதுவாயினும் பழரெனச் செய்வோம்.

தலையால் இடுங்கள் —

காலாற் செய்கிறோம்.

பிரமுகர்

அண்புக்குரிய அருமை ஆட்களே

உங்கள் பணிவை உவந்தோம்.

மெச்சினோம்.

இந்தப் பூங்கா எங்களின் காவலில்

இன்று தொடக்கம் இருக்கக் கூடவது.

நீங்களே இந்தப் பயிர்களின் வேவிகள்.

வேவிகள் பயிர்களைக் காவல் புரிவதே

சட்ட நியதி —

சாத்திர நியதி

மக்கள் ஆட்சியின் மாட்சிமை நியதி.

கண்டன்

அப்படியே ஆகட்டும், ஜீயா பெருந்தகையே!
கைக்கலி ஏற்றல் கடன்.

[கண்டன் ஒரு பெரிய உரச்சாக்கு நிறையக் காசுத்தாள் களை அடைந்து கட்டிக் காவிக் கொண்டுவந்து கொடுக்கிறான். பிரமுகர் அதனை வாங்கித் தம் மருகிலே சேமித்துக்கொண்டு பீடத்தில் மறுபடியும் பத் மாசனம் போட்டு அமருகிறார். அபயகரமும், வரத கரமும் காட்டியபடி ஒரு பத்து நொடிகளுக்கு இருந்து விட்டு பழையபடி கண்முடித் தியானத்தில் அமருகிறார்.]

பிரமுகர்

அன்புக்குரியோ! அருமை ஆட்களே!
வேலிகள் ஆகுவீர் —
காவலர் ஆகுவீர்.

[கண்டன் முதல் தொண்டன் வரையில் உள்ள அனைவரும் வேலிபோல அணிவகுத்து நிற்கிறார்கள். அப்பொழுது சீவநாதன், முதலி, வழித்துணை, சாரங்கன், இளையதம்பி ஆகிய ஐந்துபேரும் நடு மேடைக்கு வருகிறார்கள். சாரங்கன் பிரமுகரை வியப்புடன் அண்ணுந்து பார்த்து, எட்டுமட்டும் தடலிப் பரிசீலனை செய்கிறான்]

சாரங்கன்

பீடத்தில் இருக்கும் பிரமுகர்... ஆர் இவர்?
வழித்துணை

இவர்தானுமே எங்கள் இரட்சகர்?
பூங்கா இவரின் பொறுப்பில் இருக்குமாம்
பால் வடியும் முகம்!
பசியையும் தீர்க்கும்
திருவருட் பார்வை —
தில்விய ரூபம்!
சாந்த மூர்த்தி —
தத்துவ போதகர்.
உண்மை ஞானி,

உலகியல் அற்ஞர்
இனிமேல் எதுவுமே குறை — கிறை இராதாம்.

முதலி

இருக்கும், இருக்கும்.

வழித்துணை

இனிப்பயம் இல்லை.

முதலி

ஒமோம் உது மெய் —
ஒரே ஒரு முழு மெய்!

வழித்துணை

சுற்றி நிற்கும் ஆட்கள்...

முதலி

நல்ல

உற்ற துணைகள் —
உண்மையின் வேலிகள்.
வேலியாய் நின்று வேலைகள் செய்கிற
உத்தம காவல் ஆட்கள்தான் இவர்கள்.

வழித்துணை

இத்தனை காவல் இருக்கும்போது
பயமே இல்லை —
பயங்கரம் இல்லை.
நயமே இனிமேல் நாங்கள் அடைவோம்.

[பிரமுகரை அண்ணாந்து பார்த்து, தன் நெஞ்சிலே
தொட்டு, கண்களை மூடியபடி]

தியான மூர்த்தியின் செவ்விய ஆட்சியில்,
பயமே இல்லை —
பயங்கரம் இல்லை.

[சிவநாதன் பிரமுகரை அண்ணாந்து பார்த்தவர்கு
பீடத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி கூடுகிறார்கள். பின்னர் தலையைச்
சொற்றாந்து கொண்டு யோசிக்கிறார்கள். ஜயப்பாடு தோன்ற...]

சீவநாதன்

இரட்சகர் என்றுதான் என்னப்படுகிறார்!

ஆனால்...

இவர் ஆர்?

சாரங்கன்

அவசரப்படாமல்,
தீர விசாரணை செய்தால் மட்டுமே
திடமாய் முடிவு செய்யலாம்.

சீவநாதன்

அநுபவம் நமக்கு வழிகளைக் காட்டும்.

[சீவநாதன் வெளியேறுகிறார். அவனைத் தொடர்ந்து, சாரங்கனும் பின்னர், முதலி, வழித்துணை, இளையதம்பி என்போரும் போகின்றனர். மேடை சிறிது சிறிதாக இரு எடைகிறது. இருபது நொடிகளுக்கு முழு இருள். பின் இலேசான வெளிச்சம். திடமென்று பளிச்சென்ற முழு வெளிச்சம். தண்டனும், சுண்டனும் துள்ளியோடி முன் வருகின்றனர். இவர்களின் அசைவுகள் சிறுவர்களின் விளையாட்டுத்தனமான அசைவுகள் போல் உள்ளன.]

கண்டன்

ஐயா, ஐயா ஆயிரம் வணக்கம்.

இரவு முழுவதும் வேலியாய் நின்றேம்.

ஆனபடியால்...

கால்களில் விறைப்பு!

விறைப்புத் தீர வினையாட வேண்டும்.

அநுமதி தரும்படி தயவாய்க் கேட்கிறேம்

[பின்னர் சைகை காட்ட, ஒரு பெரிய காகிதச் சுருளையும் எழுதுகோலையும் வண்டன் கொண்டுவந்து கொடுக்கிறார். பிரமுகர் அதில் ஓர் ஆணையை எழுதி, தண்டனீடம் நீட்டுகிறார். அவன் அதனை வாங்கி, உத்தியோக பாணியில் வாசிக்கிறார்.]

கண்டன்

இரவெல்லாம் அசையாமல், காவல் நின்ற
இயல்பாலே, வேலியர்கள் இணைத்திருப்பீர்
பரவியுள்ள பகல் ஒளியில்
நீங்கள் எல்லாம்
பாய்ந்து துள்ளி விளையாடக் கடலீர்
என்று
தருகின்ற ஆணை இது.
தயக்கம் வேண்டாம்.
சறுக்கிசில் விளையாடத் தயக்கம் வேண்டாம்.
உரிமையுடன் பூங்காவில் ஓடியாடி
உங்களது கால் விறைப்பைத் தீர்த்துக்கொள்ளீர்.

ஊஞ்சலிலே ஆடுவீர்.
மதிலின் மேலால்
உள்ளுக்கும் வெளியாலும் தாவிச் செல்வீர்.
தேய்ந்துவிட்ட இராட்டினத்தில் ஏறிக்கொண்டு
திசை தெரியா வேகத்தில் சுழன்று பார்ப்பீர்.
சாய்ந்திருக்க வாங்குண்டு.
சாயவேண்டாம்.
சயிக்கில்களில் ஒடுங்கள்.
சாப்பிடுங்கள்
ஓய்ந்திருக்கத் தேவையில்லை
பூங்கா முற்றும்
உங்களுக்கே சொந்தமாம். கூடும் முயற்சி முயற்சி
உணர்ந்து கொள்வீர்.
மரங்களிலே ஏறலாம்.
இறங்கி வந்து
விளையிட்டுத் திரியலாம்.
விருப்பமானால்,
குரங்குகள்போல் ஆகாமல்,
அதிற் குறைந்த
குழப்படிகள் செய்யலாம்
அநுமதித்தோம்.
இருங்கள் என்று சொல்லி நாம் அடக்கவில்லை.
என்னென்ன விருப்பம் உண்டோ, அவை செய்யுங்கள்.

இரங்கி இந்த அநுமதிகள் வழங்குகின்றோம்.
இப்படிக்கு,
பொறுப்பாளர்,
பூங்காத்திட்டு.

மிண்டன்

ஆப்படியே ஆகட்டும், ஜூபா, பெருந்தகையே.
கைக்குவி ஏற்றல் கடன்.

[ஒரு ‘ந்றேசு லயிற்றை’ மிண்டன் கொடுக்க, பிரமகர் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, அபயகரமும் வரதகரமும் காட்டுகிறார். பின்னர் ஒரு விசிலை எடுத்து இறுக்கி ஊத, கண்டன், மிண்டன் முதலானேர் நாலு பக்கமும் கலைந்து ஒடுக்கின்றனர். பாடி விளையாடுகின்றனர்.]

பாட்டு

ஆகா... நாங்கள் பறவைகள்
ஓகோ... நாங்கள் குருவிகள்
பறவைகள் குருவிகள் மட்டுமல்ல
நாங்கள்
பணிவுகள் தெரியாத சிறிசுகள்.

ஆகா... நாங்கள்.....

சோலை எல்லாம் எங்கள் சொந்தம்.
காலையும் மாலையும் இன்பம்.
வாலிப அன்தம் எங்கும்.
ஆடுங்கள் ஆடுங்கள் தம்பி.

ஆகா... நாங்கள்.....

எங்களை யாரும் கேட்க முடியாது.
எனென்று கேள்விகள் போட முடியாது
திங்களும் ஞாயிறும் புதனும் வெள்ளியும்
எந்த நானுமே ஆட்டமும் பாட்டமும்

ஆகா... நாங்கள்.....

பிரமுகர் அருளிய விடுதலையால்
அரச குமாரர்கள் ஆகினேம்.
சரிசமம் எவரும் இல்லை எமக்கே
தலைவர்கள் நாங்கள்: தனியர்கள் நாங்கள்.

ஆகா, நாங்கள்

[பாட்டு சட்டென்று நிற்கிறது. தண்டன் நொண்டி
நொண்டி வந்து, பிரமுகரின் பிடத்தடியிற் சடாரென்று
விழுகிறார்கள். பிரமுகர் பதைத்துத் துடித்துக் கண்களை விழித்
துப் பார்க்கிறார்.]

பிரமுகர்

வேவியர் அவர்களே, விளையாடுங்கள்.

ஓடி ஆடி விளையாடுங்கள்.

[தண்டன் அனுங்குகிறார்]

பிரமுகர்

வேவியர் அவர்களே!

வெடகம், வெடகம்.

ஓ...

இதுக்கெல்லாம் சின்னுங்கலாமோ?

விழுந்து கிடந்து விக்கலாமோ?

எழும்பி இருப்பீர்.

பிறகு நிற்கலாம்.

நின்ற பின்னால், ஒடலாம், ஆடலாம்.

வேவியர் அவர்களே, விடுவீர் துயரம்.

ஓடி ஆடி விளையாடுங்கள்.

தண்டன்

[விக்கி விக்கி...]

எப்படி ஜூயா எழும்புவேன்?

காவிலே...

முழுங்கால் முழுவதும் முருக்கம் முள்ளு
கிறிக் கிழித்தது.

கிறுதியில் விழுந்தேன்.

[மிண்டன் கிந்திக் கிந்தி வருகிறார்]

மின்டன்

ஊர்சற் சங்கிலி நெரித்து விட்டது.

கிள்ளி விரல் இது —

சிறுத்துவிட்டது.

[சண்டன், திண்டன், வண்டன் என்போரும் பிரமுகர் முன்னிலையில் வந்து ஒவ்வொரு முறைப்பாட்டைத் தெரிவிக்கின்றனர்.]

சண்டன்

ரேஶாக் கன்றுகள் உறுமிக் கலைத்தன.

குப்புற விழுந்தேன்.

குரல்வளை முறிந்தது.

வண்டன்

சறுக்கீசாலே சட்டை விழிந்தது.

மச்சான் ஒருவன் மரத்தால் விழுந்து செத்தும் போன்று.

பிரமுகர்

[கத்தி...]

சிறிதே சயிலென்ஸ்.

ஏன் செத்தான் என்று எழுதிவா கட்டுரையாய்.

[வண்டன் வியப்புடன் முறைத்துப் பார்த்துவிட்டு, பின்னர் பணிவுடன் தன் சட்டைப் பையிலிருந்து (B)போல் பொயின்ற பேண ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டு வெளியேற கிறுன்.]

திண்டன்

மல்லிகைக் கொடிகள் வளைத்துப் பிடித்ததால், மலர் நாற்றத்தால் முச்சத் திண்றி.

தடக்கி விழுந்தேன்.

சாக்க கிடந்தேன்.

முறைப்பாடு சொல்வது கட்டமை ஆண்கயாச் எழும்பி வந்திருக்கிறேன்.

பிரமுகர்

[அமைதியை இழந்து]

என்ன இதெல்லாம்?

தொண்டன்

ழங்கா முழுதும் ஓர் புரட்சி அரங்கம்.
 இரவிலே வேலியாய் இருந்த நாங்களே
 கால்கள் விறைத்த காரணத்தாலே
 விறைப்புத் தீர விளையாட என்னினால்
 எத்தனையோ பேர் செத்தே போனோம்.
 ஜம்பது சவங்கள் —

ஆட்களின் சவங்கள்.

வேலியாய் நின்று மேனி களைத்த
 ஆட்களாகிய அத்தனை பேரும்

சட சட என்று சரிந்து விழுவதா?

[பட்டாசு வெடிகள் சில கேட்கின்றன.]
 சடுகிற வெடிகள் துவக்கு வெடிகள்.

பிரமுகர்

நெடுக அடுக்கி நீட்டுகிறுயே!

அட, அட, சாமீ!

[கண்டன் அழுதபடி வருகிறார்கள்]

பிரமுகர்

அவருமா இப்படி?

[பரிவுடன்]

அனுக்கத் தொண்டரே!

அழக்கூடாது.

என்ன நடந்தது?

எல்லாம் சொல்லும்.

தொண்டன்

எப்படிச் சொல்லுவேன்?

எநெ நான் சொல்லுவேன்?

எங்கே தொடங்குவேன்?

எங்கே முடிப்பேன்?

[அழுதமுது]

சட்டை முழுதும் இரத்தம், இரத்தம்.
நெஞ்சு நோ —
முழங்கை நிமிராதாமே?

பிரமுகர்

அழலாமோ நீர்?
அனுக்கத் தொண்டரே!
அழுக்கூடாது.
இ...
அழுக்கூடாது.
என்ன நடந்தது?
யாரால் நடந்தது?
எனக்குச் சொல்லும்.
இப்படி வாரும்.

கண்டன்

ஆவரசொன்றிலே ...
சொல்ல வாய் வராதாம்.
[விக்கி விக்கி அழுகிறுன்.]

பிரமுகர்

ஆவரசொன்றிலே...
அப்புறம் என்ன?
விக்கினால் ஒன்றும் விளங்குதில்லையே!
விக்கலை நிறுத்தும்.
மெல்லச் சொல்லும்.
ஆவரசொன்றிலே...?
அது மரம் தானே?

கண்டன்

ஆவரசொன்றிலே ஏறினேன்.
மரந்தான்.
என்னை இழுத்து விழுத்தி விட்டது
ஸுக்குடைப்பட்டேன்.
முழங்காற் சிரட்டை
பெயர்ந்துபோய் விட்டது —

பிரண்டுபோய் விட்டது
சட்டை முழுவதும் இரத்தச் சிவப்பு.
பிரமுகராகிய பிரபுவே,

தங்கள்
அனுக்கத் தொண்டன் ஆகிய அடியேன்
முக்குடைபட்டு முடிந்து போவதா?
எங்கள் மானம், எங்கள் வீரம்
எங்கள் ஞானம் என்ன ஆவது?

பிரமுகர்

ஆவரசுகளுக்கும் அத்தனை திமிரா?
[தரிப்பு — கடுமையாக யோசிக்கிறூர். பின்பு...]

பூவரசுகளைப் பிடுங்கிக் கொண்டு வா.
பூங்கா மதிலின் ஓரமாய் நிற்கும்
அத்தனை மரங்களும் அடுக்கிப் பிடுங்கி வா.

[அட்கள் எல்லாத் திசைகளுக்கும் கலைந்து ஓடிச் சென்று
பூவரசங் கதிகால்கள் சிலவற்றைப் பிடுங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். பிரமுகர் பீடத்திலிருந்து இறங்குகிறூர். கொண்டு வரப்பட்ட பூவரசுகளை ஒரு கட்டாகக் கட்டி, பீடத்திலே நாட்டுகிறூர். பின்னர் சாட்டையொன்றை எடுத்து, அந்த மரங்களுக்குத் தாறுமாறுக அடிக்கிறூர். மனங்கொண்டு மட்டும் அடித்ததும் அவர் களைத்து விடுகிறூர். பின்னர் வேதாள முகமுடி ஒன்றை அணிந்துகொண்டு பேயாட்டும் ஆடுகிறூர்]

பாட்டு

பகை முழுதும் ஓழிய ஒரு
பந்தம் கொளுத்துவேன்.
இலை தழைகள் கிளை ஓடியத்
தண்டம் தொடக்குவேன்.

பகை முழுதும்... ...

கொடிய மரம் உடனேழிய ...
தகதகிட தகதிகிட
தகதகிட தகதிகிட
கொடிய மரம் உடனேழிய

வெட்டி வீழ்த்துவேன்
 கட்டிப் போடுவேன்
 தத்தளாங்கு தெய்
 தகிட தாண்டவம்
 தத்தளாங்கு தெய்
 தகிட தாண்டவம்
 பூவரசே ... உன் ... ஈன்
 நீறுப ... மூம்படி ... யாய்
 சீறி எறிந்திடு வேன்
 கேடுகள் செய்திடு வேன்.

கொடிய மரம் உடனெழியப்
 பந்தங் கொஞ்சத்துவேன்
 பகை முழுதும் ஒழிய ஒரு
 தண்டம் தொடங்குவேன்.

தாதரி கிடதெய் தீம்
 தகதிமி தகதிமி தீம்
 தத்தளாங்கு தெய்
 தகிட தாண்டவம்.

[பிரமுகர் சரியாகக் கலைத்துவிட்டார். வண்டனும் திண்டனும் அவருடைய வேர்வையைத் துடைத்து விடுகிறார்கள். தொண்டன் பெரியதொரு கிண்ணத்திலே குடிவகை கொண்டுவந்து பருகக் கொடுக்கிறார்கள். பிரமுகர் முசமுடி யைக் கழற்றிவிட்டுத் தமக்குத் தரப்பட்ட பானத்தைக் குடிக்கிறார். பின்னர் விசிலை எடுத்து ஊதுகிறார். ஆட்கள் எல்லாரும் அணிவகுத்து நிற்கிறார்கள். பிரமுகர் கண்டனைத் தம்மருகில் வரும்படி சைகை காட்ட, அவன் வருகிறார். வந்து முழந்தாளிட்டு நிற்க, பிரமுகர் குனிந்து கண்டனைச் செவிகளில் எதையோ ஒதுகிறார். ஏறத்தாழ இரண்டு நிமிடங்கள் இந்த ஒதல் நடைபெறுகிறது. பின்னர் பிரமுகர் தமக்கு முன்பு கொடுக்கப்பட்ட உரச்சாக்கையும் ‘ற்றீருச்லயிற்றையும்’ எடுத்துக்கொண்டு வெளியேறத் தயாராகிறார். அப்பொழுது சுண்டன், வண்டன், திண்டன், மிண்டன் ஆகியோர் தங்கத் தாம்பாளங்கள் சிலவற்றைக் கொண்டு வந்து பிரமுகருக்குத் தருகிறார்கள். அவர் அவர்களை நோக்கி நன்றியுடன் புன்னகை செய்துவிட்டு, எல்லாருக்கும் சல்லியும் அடித்துவிட்டு வெளியேறுகிறார். பிரமுகர்

வெளியேறியதும் கண்டன் அங்குள்ள ஒவ்வொருவரின் காதுகளிலும் எதையோ ஒதுக்கிறார். அவர்களும் அந்த ஒதுக்கீலைக் கேட்கும்பசுவையில் தலையை ஆட்டுகிறார்கள். பின்னர் எல்லாரும் மேடை ஓரங்களுக்குச் சென்று, ஒவ்வொரு பூவரசங் கதிகாலுடனும் எண்ணெய் டப்பாவுடனும் வருகிறார்கள்.]

கண்டன்

கொண்டு வா எண்ணெய்.

குபீர் என்று வார்த்துவிடு.

கண்ட கதியால் முழுவதையும் போய்ப் பிடுக்கு.

எல்லாக் கதியாலும் என்னுடைய முன்னிலையிற் போட்டுக் குவி.

போ.

பிடுங்கி இன்னும் கொண்டு வா.

[மேலும் பல கதிகால்களை அவர்கள் கொண்டு வந்து குவீக்கிறார்கள்.]

கண்டன்

இங்கே குவிந்த இவற்றை எல்லாம் கொண்டுபோய்ப் பீடத்தின் மேலே ஓர் கட்டாகக் கட்டி வை.

ஆவரச செய்த அணைத்துப் பிழைகளுக்கும் பூவரசை

நாங்கள் பொடிப்பொடியாய்த் தும்பாக்கி.

நாராய் உரியுமட்டும் நாசப்படுத்திவோம்.

பலரும்

பூவரசைத் தண்டிப்போம்.

பூவரசைத் தண்டிப்போம்.

திண்டன்

ஆவரசில் ஏறி விழுந்துடைந்தார் அப்பையர்.

வண்டன்

பூவரசங் கண்றருகிற் போவோம்.

சண்டன்

பழிதீர்ப்போம்.

[இப்பொழுது சிவநாதன் மேடையின் இடக்கைப் புற மிருந்து வருகிறார். முன்மேடையில் நின்றபடி அங்கு நடப்பவற்றை அவையோருக்கு எடுத்துக் கூறுகிறார்.]

சிவநாதன்

ஆவரசில் ஏறி விழுந்துடைந்தார் அப்பையர்.

பூவரசங் கண்றுகளைப் போய்ப் பிடுங்கி வந்தார்கள் — அப்பையர் கூட்டி வந்த அன்புள்ள தோழர்கள்.

மூக்குத் துளைக்குள் முசறு புகுந்ததென்ற
வேக்காடு —

பாவம் — விழுந்துடைந்த அப்பையர்
தீரழுடன் இடுப்பு வாரை வரிகிறார்.

காரத்தை ஏற்றிக் கணல் தெறிக்க நோக்குகிறார்.
குண்டானைக் கொஞ்சம் சரித்து,

புளா நிறைய

வண்டிருந்த ‘பாலீ’ வடித்துக் குடிக்கிறார்.

உச்சந் தலையில் உதைக்கும் படியாக.

கொச்சிக்காய் ஐந்தைக் கொடுப்புள் அதக்குகிறார்.

கண்ணீர் வடிந்து, திரையாய் மறைக்கிறது.

புண்ணேன நாக்கு —

புரைக்கேறும் அந்தரிப்பு.

அப்பையர் கொஞ்சம் அறிவு கலங்கிவிட்டார்.

மூளை மயக்க முதலாம் படி மேலே

எறிவிட்டார் என்றும் இதை நாங்கள் சொல்லலாம்.

.....

ஆவரசில் ஏறி விழுந்துடைந்த அப்பையர்

பூவரசை நோக்கிப் புறப்பட்டு...

[இப்பொழுது சிவநாதனை மற்றவர்கள் கண்டுவிட்டார். ஐந்தாறு பேர் சேர்ந்து அவனை நெருக்கிப் பிடித்து விரட்டிவிடுகிறார்கள்.]

கண்டன்

[உரத்து]

கிலங்கள் ஆக்கிக் கிடத்துங்கள் பூவரசை.

கிலங்கள் ஆக்கிக் கிடத்திவிட்ட பின்கூடத் கோபம் தணியவில்லை.

[எல்லாரையும் இரு கைகளும் விரித்துக் கூவி அழைத்து]
கொண்டு வந்து தீ வைப்பீர்.

பற்றுத் பச்சை மரம் என்றும் பாராதே.
பெற்றோலை ஊற்றி அதிலே நெருப்பு வை.

[மிண்டன் தண்டன் முதலானார் பீடத்திலே பூவரசங்கத்திகாற் கட்டுகளை நிறுத்தி வைத்து அவற்றுக்கு எண்ணெய் ஊற்றி நெருப்பு வைக்கிறார்கள். நெருப்பு முளாசிஎரிகிறது. அவர்கள் அட்டகாசம் செய்கிறார்கள்.]

கண்டன்

நிற்காதே.

ஓடு.

நிறைவேற்று கட்டளையை.

மிண்டன்

ஓங்கி எரிய உலகம் அழியட்டும்.

தண்டன்

காங்கையிலே சோலை முழுதும் எரியட்டும்.

மிண்டன்

சொத்துக்கள் எல்லாம் துகளாகிப் போகட்டும்.
பூங்காவைச் சுற்றிப் பொழிந்த பெற்றோல் பற்றிய தீ
காங்கேயன், வல்லி, கனகசபை, முத்ததம்பி,
பூாவி, வேலன், புலேந்திரன், பொன்னையன்,
காவேரி, அம்மை, கயிலாயன், முத்தையன்
சிலாவதி, எல். சிநேகலதா என்றெல்லாம்
யாவாரம் செய்கிற எல்லாரின் பண்டமுமே
சாம்பலாய்ப் போகத் தகனம் புரியட்டும்.

தண்டன்

கொண்டு வா பந்தம்.

கண்டன்

கொழுத்து பொருளை எல்லாம்.

[தீ முளாசிஎரிகிறது; பின்னணியிலே பல குரல் ஒலங்கள் கேட்கின்றன.]

பல குரல்கள்

ஐயோ! கடவுளே... அம்மமா! சிவசிவா.

ஆஅ... ஆஅ; ஒஒ; ஒஒ!!

சாமீ! கவனம்... தலை கவனம்... அய்யய்யோ!

பாவீ! சனியன்... படு பாவி — முதேசி.

கேடுகெட்ட மோட்டன்.

கிலிசைகெட்ட சண்டாளன்.

பாடுபட்டு நான் உழைச்சென்.

பச்சைப் படு கொள்ளோ.

[இந்த ஓலங்களிடையே துவக்கு வெடிச் சத்தங்கள், மோட்டார் வண்டிகள் ஓடி அஸையும் இரைச்சல்கள், ஊது குழற் சத்தங்கள் எல்லாம் கேட்கின்றன. பின்னர் சத்தங்கள் தணிகின்றன. எங்கோ ஒருக்கேவல் கூவிக்கேட்கிறது. கண்டன் முதலானார் திடுக்கிட்டு ஒருவரை ஒருவர் 'முழிசிப்' பார்க் கின்றனர். பின்னும் தொடர்ந்து மூன்று தடவை சேவல்கள் கூவுகின்றன. அவர்கள் தம் உடைகளைச் சீர் செய்து கொள்கிறார்கள். பின் ஒருவன் அவசரமாக எட்டி அடிவைத்து நடக்கிறார்கள். விரைவாய் வெளியேறுகிறார்கள். பிறகு எல்லாரும் கெதிகெதியாக ஓட்டம் பிடிக்கின்றனர். மேடையில் இருள் குழ்கிறது. பீடத்தின்மீது சிலையான்று வைக்கப்படுகிறது. அது ஒரு மனித உருவம். கரியது. ஆனால், யார் என்று அடையாளங் காண இயலவில்லை. மேடையில் ஒளி படிப் படியாய் அதிகரிக்கிறது. சீவநாதன், முதலி, வழித்துணை, சாரங்கள் என்போர் வருகிறார்கள். இளையதம்பியும் வருகிறார்கள். சீவநாதன் ஒரு மலர் வளையத்துதச் சிலைக்குச் சாத்துகிறார்கள்.]

சீவநா தன்

தாயே,

உன் முன் தலையை நாம் சாய்க்கிறோம்.

ஓயா மெளன் உள்ள அழுகையின்

அஞ்சலி ஒன்றையே அளிக்கிறோம், தாயே.

காணிக்கை ஏற்றறருள் புரிக

கைகளால் எம்மை அணைத்து வாழ்த்துகவே.

வழித் துணை

தாயே என்றிவன் தலையைச் சாய்க்கிறஞ்.
 ஆரிவள் கிழவி?
 அவ்வையோ, காளியோ?
 கையிலே புத்தகம்!
 கண்ணி லும் ஓர் ஒளி.
 பையிலே பிச்சையோ?
 பார்த்து நீ சொல்லடா.

முதலி

இந்தக் கிழவி யாராய் இருக்குமோ?
 ஒன்றுமே தெளிவாய்ப் புலப்படவில்லையே?
 கையிலே இருப்பது ஏடோ, வாணோ?
 அல்லது சும்மா அம்மிக் குழவியோ?
 பிள்ளை ஒன்றுதான் கையிலே உள்ளதோ?
 ஒன்றுமே தெளிவாய் புலப்படவில்லையே!
 ஆரிவள் கிழவி?
 அவ்வையோ காளியோ?
 அவ்வை என்றுதான் எனக்குப் படுகுது.
 அதுவே எனது தளரங்க் கருத்து.

வழித் துணை

ஆமாம்
 இவள்தான் அவ்வையாய் இருக்கும்.
 அம்மிக் குழவிபோல் அவளது கையில்
 தாங்கி இருப்பது ...
 சரித்திர ஏடாய்
 இருக்கலாம் என்பதே எனது கருத்தும்.

சீவநாதன்

தம்பியார்களே,
 தாயின் சிலை இது.
 வேண்டாம் ஜயம்.
 விணங்கிக் கொள்ளுவீர்.

முதலி

எந்தத் தாய்க்காய் எடுத்த சிலை இது?

சிவநாதன்

எங்களை எல்லாம் பெற்ற தாய் அவள்.
ஆகையால் அவளை அன்னை என்கிறோம்.
பெற்ற புத்திரர் திக்குகள் தோறும்
திக்கில்லாது திகைத்து நிற்கவும்
திரைகடல் ஓட்டா,
திரவியந் தோட்டா!

என்று தூரத்துவாள் இந்த அன்னை.
இருட்டு வேளையிற் கொலைப்பட நேர்ந்த
அருமை மைந்தரை இழந்து,

கலங்கிக்

கண்ணீர் பெருக்கும் கடவுள் மங்கை.

நில்லா அவலம்,

நிரம்பா வேட்கைகள்,

கல்லா மாந்தரைக் காண்டால்

இரங்கும்

பேரருள் உடைய பெரியவள் அன்னை.

கல்லியின் மாண்பையே பேசுவாள் போலவும்

புத்தகம் ஏந்திய பொன்மலர்க் கையாள்.

சித்திரம் ஆகிச் சிலையாய் நிற்கிறுள்.

பதைக்கப் பதைக்கப் பாவிகள் சுடவும்

உதைக்கவும்

குத்தவும்

உடலம் சிதையவும்

குற்றுயிர் ஆகிக்கொண்டு

சவங்களாய்

வீதியில் வீசப்பட்டும்

வதைபடும்

மைந்தர் அனைவரும் வணங்கும் தாய் இவள்.

ஆர் இவள் என்று நீங்களே கேட்பதா?

— எந்தத் தாய்க்காய் எடுத்த சிலை இது? —

வெட்கம் இன்றி வினாவை எழுப்பினீர்.

தம்பிமார்களே,

தாயின் சிலை இது.

வேண்டாம் ஜயம்.

விளங்கிக் கொள்ளுவீர்.

ஆகையால் இவளை அன்னை என்கிறோம்.
ஏங்களை எல்லாம் பெற்ற தாய் இவள்.

சாரங்கன்

ஓகோ!

இவள்தாள் உலக அன்னையோ?
எந்திய ஏடுதான் அறிவின் சின்னமோ?
பூங்கா கருகிப் போன்னின் ...
இந்த

அன்னையின் சிலையை ஆரோ நிறுவினார்.

வழித்துணை

இந்தச் சிலையை மையமாய்க் கொண்டு
புதியதோர் பூங்கா அமைத்திடல் வேண்டும்.

முதலி

சௌவ மிகவும் ஆகுமே ஆயினும்

சீவநாதன்

புதியதோர் பூங்கா அமைத்திடல் அவசியம்.
புதியதோர் பூங்கா செய்வோம்.
பழைய வரட்சிகள் பாழ்படும்படியே.

சாரங்கன்

[ஓங்கிய குரவில்]
புதியதோர் பூங்கா செய்வோம்,
பழைய வரட்சிகள் பாழ்படும்படியே.

வழித்துணை, முதலி

புதியதோர் பூங்கா செய்வோம்
பழைய வரட்சிகள் பாழ்படும்படியே.

[ஐவரும் சிலையின்முன் நின்று சத்தியப் பிரமாணத்து
செய்த பின்னர், வரிசையாக வெளியேறுகின்றனர். எல்லா
ரும் வெளி யேறிய பின்னர், கண்டன் சிலையின் பின்னிருந்து
வெளியே வருகிறார்கள். சிலையை நன்கு உற்றுப் பார்த்துப்
பரிசீலனை செய்கிறார்கள் மேடை ஓளி மங்கிலிட்டது. ஆகையில்]

னுலே, பிடத்தின்மேல் ஏறி, சிலையை நன்கு தடவிப்பார்த்து அடையாளங்காண மயலுகிறுன். சுண்டன், வண்டன், திண்டன், தொண்டன் ஆகியோரும் சிலை மறைவிலிருந்து வெளிப்படுகிறார்கள்.]

சுண்டன்

பிடுகைமேலே இருப்பது என்னவோ?

வண்டன்

ஆரோ அன்னையாம்

திண்டன்

அன்னையா?

அவ்வையா?

கண்டன்

அதுவே சரியாய் விளங்கவும் இல்லை.

அன்னையோ, அவ்வையோ — ஆரோ கிழவி.

திண்டன்

ஆரோ கிழவியா?

இவளை அவர்கள்

வந்து நின்று வணங்கினார்களே!

அப்படியானால், ஆபத்தான

கிழவியாகவே இவரும் இருப்பாள்.

கண்டன்

இவளை நாங்கள் இழுத்து விழுத்துவோம்.

மிண்டன்

அதற்கு முன்னர் அவளது கழுத்தை ...

தண்டன்

முறித்து முடிப்போம்.

முறி, முறி.

சுண்டன்

முடி, முடி.

[நாலு பேரும் இரும்புக் கம்பிதளாற் சிலையை அடித்து
முறிக்கிறார்கள். சிலையின் கழுத்து முறிந்து மடிகிறது.]

கண்டன்

கையிலே புத்தகம்!

தண்டன்

கழுத்து முறிந்த
பின்னரும் கூட —
கையிலே புத்தகம்!

சுண்டன்

ஏட்டுக் கட்டை இடித்து நொருக்கு.
புத்தகக் கட்டைப் பொடிப்பொடி ஆக்கு.

[சிலையின் கையிலுள்ள புத்தகம் போன்ற பகுதியை
இடித்து நொருக்குகிறார்கள்]

மிண்டன்

எண்ணையை ஊற்றி இவளையும் எரிப்போம்.

திண்டன்

எரிப்போம், எரிப்போம்.

மிண்டன்

எல்லாம் எரிப்போம்:

கண்டன்

எல்லாம் எரிப்போம்.

இரக்கமேன் எங்களுக்கு?

கல்வி வளம் நீருஞல், காசுவளம் நீருகும்.

காசுவளம் நீருஞல் ஆசைகளும் நீருகும்.

ஆசை, முயற்சி, அவாக்கள், இலட்சியங்கள்

பேசி வரும் தத்துவங்கள் நீருகிப் போகட்டும்.

[நெருப்பு முளாசி எரிகிறது. நெருப்பு வைத்த ஆனந் தத்தில் அவர்கள் பாடி ஆடுகிறார்கள்.]

பாட்டு

தனதன — தனன — தனதன
தன்ன — தானதன — தனதன
லலலலா — லல்ல — லல லலா
லல்ல — ஸால லல— லல லலா

[திமெரன்று பாட்டு நிற்கிறது. ஒளி அணைகிறது. திரை விழுகிறது. பின்னர் திரை உயரும்போது மேடையில் உடைந்த சிலை காணப்படுகிறது. கருகிய பொருள்கள், சாம்பல் படர்ந்த மரக்கிளைகள் சிலவும் காணப்படுகின்றன. சிவநாதனும் சாரங்கனும் முதலி, வழித்துணை, இளையதம்பிள்ளன்போரும் வரிசையாக வந்து உடைந்த சிலையைப்பார்த்து ஷருந்துகின்றனர். திக்பிரமை பிடித்தவர்களாய்ப் பீடம் இருக்கும் திசையை நோக்கி ஏங்கி நிற்கிறார்கள். சிறுமியர் சிலர் ஒரு கதைப்பாட்டைப் பாடி முன் மேடையில் அபிநயம் பிடிக்கிறார்கள். அது ஒரு சிறுவர் பாட்டு.

பாட்டு

மண்ணை அன்னித் தலையில் போட்டீர்
அண்ணையாரே ... அண்ணையாரே
கண்ணில் எல்லாம் மணல் உருட்ட,
கதறுகின்றீர் அண்ணையாரே.

பாவம் அண்ணையார்
பரி
தாபம் அண்ணையார்

பாவம் அண்ணையார்

[இப்பெழுது, பிரமுகர் தலையில் ஒரு துண்டைப் போட்டுக் கொண்டு தம் முடைய உரச்சாக்கை முதுகிலே காவியவாறு வருகிறார். கை நிறையக் காப்புகளும் பொன் மாலைகளும் போட்டிருக்கிறார். வந்தவர், ஒருவர் கண்ணிலும் படாமல், பதுங்கிச் சென்று நிலைமைகளை நோட்டம் பார்க்கிறார். ஏங்கி நிற்கும் சிவநாதன் முதலியோரைக் காண நானம்

உண்டாகிறது. கவலை தேங்கிய முகபாவத்துடன் போய் ஒவ்வொருவரின் கண்ணீரையும் துடைத்துப் பரிவ காட்டும் பாவணகளைச் செய்கிறார். பின்னர், மெல்லச் சென்று பீடத்தருகில் நிற்கிறார். தாம் கொண்டு வந்த தங்கத் தாம்பாளங்களையும் “ற்றேஞ்சலையிற்” ரையும் தடவிப் பார்த்துப் பார்த்து இரசிக்கிறார். பின்னர் பீடத்துக்குப் பின்னாற் போய் ஒளித்துக் கொள்ளுகிறார். சிறுமியரின் ஆடல் தொடர்கிறது.]

பாட்டு

பூனை பதுங்கும் குழியைத் தூர்த்துப்
போடலாமே என்று பார்த்தீர்.

நீளமான தும்பிக் கையால்
நிலத்தில் மன்னை அள்ளிக் கொண்டார்.

குழியைத் தூர்க்கும் வேளையில்
தலையில் மன்னைப் போட்டதேன்?

பாவம் அண்ணையார்
பாரி

தாபம் அண்ணையார்.

எலியின் மேலே கோபம் கொண்டால்
எறும்பு மேலே காட்டலாமோ?

புலியின் மேலே கோபம் கொண்டால்
பூனை மேலே காட்டலாமோ?

தலையில் மன்னைப் போட்டதேன்?
தடக்கி விழுந்து கிடப்பதேன்?

பாவம் அண்ணையார்
பாரி

தாபம் அண்ணையார்.

மன்னை அள்ளித் தலையிற் போட்டார்
அண்ணையாரே அண்ணையாரே
கண்ணில் எல்லாம் மனால் உருட்டக்
கதறுகின்றீர் அண்ணையாரே

பாவம் அண்ணையார்

[ஒவிபெருக்கித் துமில் திமர் என்று பீடத்தில் வைக்கப் படுகிறது. கர் பூர்வர் என்று கடுமையான இரைச்சல்கள் கேட்கின்றன. பின்னர் ...]

அறிவிப்பாளர்

இந்த நாட்டிலுள்ள சகல பேதங்களையும் ஓழித்துக்கட்டு வகே தமது நோக்கமென்று திருவாளர் சனநாயகம் அவர்கள் மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறினார். இத்துடன் இந்தச் செய்தியறிக்கை முடிவடைந்தது. அடுத்த செய்திக்கு, மறுபடியும் சம்பவங்கள் நடைபெறும்வரை காத்திருக்கு மாறு. நேயர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். வணக்கம்.

[திரை]

நெறியாளர் கூறுவனா....

மி குந்த பொறுப்புணர்வோடும், மக்களுக்கு நம்பிக்கை யூட்டும் விதமாகவும், சரியான திசையைத் தொட்டுக் காட்டக்கூடிய வகையில் உண்மையின் தரிசனங்களை வழங்கு வோராகவும் மிகுந்த நிதானத்துடன் கலைஞர்கள் தங்கள் பணிகளைச் செய்யவேண்டியது இன்றைய காலகட்டத்தின் தேவையாகும்.

சமகாலத்தின் கொடுரே நிகழ்வுகளின் மத்தியிலும், கொடுரேங்களின் தன்மைகளை இனங்காட்டி சுவரோட்டிச் சுலோகங்களாக அல்லாமல், கலைப்படைப்புக்களாக, மிக ஆழமாக, சிந்தனையைத் தூண்டும் விதமாக, சித்தாந்தத் தெளிவோடு தருகின்ற கலைஞர்கள் எம் மத்தியில் உள்ளனர்.

யாழ்ப்பான் “மக்களின் அறிவுக் களஞ்சியமாகவும், “கல்லா மாந்தரரைக் கண்டால் இரங்கிடும், பேரருள் உடைய பெரியவள் அன்னை”யாகவும் திசூந்த யாழ்-பொதுசன நூலகம் எரியுட்டப்பட்டபோது, [இங்குள்ள கல்லாதவர்கள் கூடக் கண்ணீர் வடித்தார்கள்.

அந்த எரியுட்டலும், அதற்குப் பின்னணியாய் நின்ற சுக்திகளும், அது தந்த பாடமும் பலரால் பலவாறு விமர் சிக்கப்பட்டன.

அழியாத அந்த வடுவை, அந்த எரியுட்டலை நிகழ்த்தி வெறியாட்டம் ஆடி மகிழ்ந்த வெறிக்கூட்டத்தைத் தோலு வித்துக்காட்ட, மிகுந்த நிதானத்தோடும், கனை இலக்கிய கோட்பாட்டியப்படையில், ஆழமான சவித்துவத்தினால் இந்நாடகம் பின்னப்பட்டுள்ளது.

பிரதி நிலைலும் அரங்க நிகழ்வு நிலைலும் இந்நாடகம் தருகின்ற அழுத்தங்கள் பற்றி இங்கு குறிப்பிடுவது அவசிய மில்லீ. அவை பார்வையாளரின் பங்கு.

எமது மரபை அடித்தளமாகக் கொண்டு புதிய முன்வன்டுப்புக்களைச் சாத்தியமாக்கும் தேசிய நாடக வடிவத் தீட்டல் செல்நெறிகளுக்கமைய வழிமைபோல் இந்நாடகத் தத்துயம் நெறிப்படுத்த முனைந்துள்ளோம்.

அரச்சின் மிக முக்கியமான சாதனம் நடிகனே. நடிகனது பயன்பாட்டையே அதிகமாக நாடகத்தயாரிப்பின் போது நம்புகிறோம். அது தயாரிப்பை இலகுவாக்கும். இந்நாடகத்திலும் நடிகர்களை முடிந்தவரை பயன்படுத்த முனைந்துள்ளோம்.

இவ்வாரூன நாடகங்களைத் தயாரித்து—சில மேடையேற்றங்களோடு திருப்திப்படுவது சமுதாயத்திற்கிழைக்கும் மிகப் பெரிய தீங்காகும். பரவலான மேடையேற்றங்களின் மூலம் கிடைக்கின்ற அனுபவங்களும் அபிப்பிராயங்களும் எம்மை வளர்த்துக் கொள்ள வழிசமைக்கும்; சமுதாயத் தின் மத்தியில் இரசனை வளர்ச்சிக்கு வழிகோலும்.

இந்நாடகத்தில் பங்குகொள்ளும் நடிகர்களில் புகழ்பூத்த நடிகர்களும், இதற்கு முன்னர் மேடையேறாத நடிகர்களும் உள்ளனர். நாடகத் தயாரிப்பின் பன்முகப் பயன்பாடுகளில் புதிய தலைமறைகளைத் தோற்றுவிப்பதும் ஒன்றுக அமைவது பரந்துபட்ட நாடக வளர்ச்சிக்கு உதவும்.

சமூகப் பிரக்ஞஞ்சுடன் நீண்டகாலமாக நாடகங்களைத் தயாரித்து வருகின்ற பாரம்பரியத்தின் முதுபெரும் எழுத்தாளர் முருகையன். நிகழ்காலத்தில் அவர் படைக்கவுள்ள ஏனைய நாடகங்களையும் நாம் தவறவிடோம்; தயாரிப்போம்.

இந்த நாடகத்தைத் தயாரிப்பதற்கு உற்சாகமளித்தவர் யாழ்/பட்டப்படிப்புகள் கல்லூரியின் இயக்குனர், திரு. இரா. சத்தீஸ்வரன். தமது கல்லூரியின் தயாரிப்பாக இந்நாடகத்தை வெளிக்கொணர்வதற்கு அவர் காட்டிய ஆர்வத் திற்கு எனது நன்றி உரித்தாகும்.

தயாரிப்பு வேலைகளில் என்னேடு கூடப்பாடுபட்ட நண்பன் ஜெயக்குமாருக்கும், ஏனைய எனது நாடக நண்பர்களுக்கும், கல்லூரி மாணவ மாணவியருக்கும் எனது நன்றி.

நாடகம் ஒரு கூட்டு முயற்சி என்பதன் அடிப்படையில் இவர்கள் அனைவரும் வழங்கிய ஒத்துழைப்பும், தொடர்ச்சியான மேடையேற்றங்களை எதிர்நோக்கியுள்ள வேலைகளில் தங்கள் சிரமங்களைப் பாராது கலந்து கொள்கின்றதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்நாடக நூலை வெளியிடுவதன் மூலம் மேலுமொரு சப்பாயனுள்ள பணியைத் தமிழுக்குச் செய்கின்றனர் தேசியகலை இலக்கியப் பேரவையினர். அவர்களுக்கும் எனது நன்றி.

திடற்புலம்,
வயாவிளான்.
09 - 06 - 86.

வீ. எம். குகராஜ

முதல் மேடையேற்றம் —

யாழ். பட்டப்படிப்புகள் கல்லூரி

நாடக மாந்தர்	—	நடிகர், கலைஞர்கள்
பிரமுகர்	—	அ. பிரான்சிஸ் ஜெனம்
வேலியர்	—	ஜி. பி. பேர்மினஸ்
	—	இ. சிவானந்தன்
	—	எஸ். சுந்தரவிங்கம்
	—	கே. அமரநாதன்
	—	வி. மனோகரன்
	—	ரி. விஜயழீ
	—	வி. சிவராசா
சாரங்கன்	—	எம். பி. அருளானந்தன்
முதலி	—	வே. சிவயோகவிங்கம்
வழித்துணை	—	ஹீ. கணேஷ்
எடுத்துரைஞர்	—	எஸ். ஜெயக்குமார்
	—	எஸ். உருத்திரேஸ்வரன்
பாடகிகள்.		
மாணவிகள்	—	செல்விகள் வதனேஸ்வரி சு.
	—	கோகிலா வ.
	—	பவனேஸ்வரி சு.
	—	வசந்தி து.
	—	வாசுகி ப.
	—	சிவாம்பிகை த.
	—	சிவபுரத்தரசி இ.
காட்சி	—	ஏ. மார்க்
ஒப்பளை	—	எஸ். திருநாவுக்கரசு
	—	ஏ. ரி. இராஜரட்னம்
இசை	—	எம். கண்ணன்
	—	பி. வரதன்
நெறியாள்கை	—	வி. எம். குராஜா

முருகையன் நால் வரிசை - 9